

Kompendium Odysei Umystu 2023-2024

Sztuka, że e-j-e-j!

PROBLEM 2

Treści z „Kompendium Odysei Umystu” chronione są prawem autorskim. Wolno rozsyłać je wyłącznie członkom drużyn(y) oraz trenerom reprezentującym daną Placówkę Członkowską i/lub drukować tylko na potrzeby realizowanych w niej zajęć. Kopiowanie, edytowanie, rozpowszechnianie bądź publikowanie niniejszych materiałów w celu innym niż wewnętrzny i niekomercyjny użytek jest nielegalne.

© Copyright: Creative Competitions Inc. oraz fundacja Odyssey of the Mind Polska.

® Odyssey of the Mind, OM i OMER to zastrzeżone znaki towarowe należące do Creative Competitions Inc.

® Odyseja Umystu to zastrzeżony znak towarowy należący do fundacji Odyssey of the Mind Polska.

Autorzy Problemu: Samuel W. Micklus i Dr C. Samuel Micklus

Przekład i adaptacja: Wojciech Radziwiłowicz

Ilustracja na okładkę wersji polskiej: Magdalena Adamusik

Konsultacja: Katarzyna Kicińska-Pajchrowska, Aleksandra Najda i Wojciech Podsiadły

Creative Competitions Inc. ani fundacja Odyssey of the Mind Polska nie biorą odpowiedzialności za żadne szkody ani obrażenia powstałe w wyniku prób rozwiązania poniższego zadania.

WPROWADZENIE

Sztuczna inteligencja (ang. Artificial Intelligence; AI) to zdolność maszyn do pełnienia funkcji „zarezerwowanych” dotąd dla umysłu człowieka – takich jak rozumienie i porozumiewanie się w językach naturalnych, podejmowanie decyzji w oparciu o dostępne informacje czy wyciąganie wniosków z wcześniejszych działań. Wraz z postępem naukowo-technicznym staje się częścią naszej codzienności, pomagając w dziedzinach takich jak m.in. analiza danych ekonomicznych, zarządzanie ruchem samochodowym, tłumaczenie prostych tekstów i precyzyjna chirurgia. Ostatnimi czasy popularność zyskuje oprogramowanie zajmujące się symulowaniem ludzkiej kreatywności – poprzez przetwarzanie tego, co już wymyślono, i próby poskładania z istniejących elementów czegoś nowego. Czy w efekcie powstaje jakość, czy raczej byle-jakość, to już całkiem inna kwestia... Bo czy sztuczna inteligencja może być w stanie dostrzec i docenić prawdziwe piękno? I czym właściwie jest piękno? Czy ma charakter obiektywny, czy subiektywny? Czy kryje się w intencjach i rękach artysty, czy w oczach i emocjach widza? Cóż, w Odysei Umysłu wiemy, że twórcy muszą umieć myśleć samodzielnie – i właśnie macie okazję pokazać dlaczego.

Jeżeli są w waszym gronie tacy, których inspiruje sztuka i tacy, których intryguje technologia, tacy, których kręci plastyka i tacy, których nęci mechanika lub robotyka – oto wyzwanie godne waszej ekipy. Rozmontujcie je na części pierwsze, razem stworzcie autentyczne arcydzieło i oczekujcie na najsympatyczniejszy z efektów dźwiękowych: oklaski publiczności!

A. ZADANIE

Zawodnicy mają za zadanie przygotować i odegrać komiczne przedstawienie, w którym pojawi się oryginalny ARTomat – czyli maszyna potrafiąca „rozpoznawać” i „poprawiać” sztukę. „Zrecenzuje” ona trzy dzieła stworzone przez drużynę – w przypadku każdego wyrażnie sygnalizując, czy „uważa” je za „piękne”, czy za „niepiękne”. Ponadto, dokona fizycznego demontażu któregoś ze wspomnianych wytworów, a następnie samodzielnie zmontuje jego części w całkowicie inną całość – we własnym „mniemaniu” bardziej estetyczną. W spektaklu zabrzmiały dodatkowo efekty dźwiękowe oraz wystąpi asertywny artysta, który weźmie w obronę dzieło swojego autorstwa – zakwestionowane przez ARTomat.

Nacisk twórczy należy położyć na fabułę i efektowność prezentacji; na budowę oraz działanie ARTomatu; na dzieła sztuki stworzone przez uczestników; na postać asertywnego artysty i na efekty dźwiękowe.

Sedno Zadania polega na zaprojektowaniu i skonstruowaniu mechanicznego urządzenia, które „zaopiniuje” trzy różne dzieła sztuki, pokazując inny sygnał, gdy coś „uważa” za „piękne”, inny zaś – gdy za „niepiękne”. Co więcej, jedną z owych prac – „ocenioną” negatywnie – samoczynnie rozmontuje na kawałki, z których później poskłada jakiś nowy twór. W humorystyczny spektakl wplecione zostaną także pomysłowe efekty dźwiękowe oraz pewien asertywny artysta, który będzie przekonywał, że jego dzieło – wbrew krytycznemu werdyktowi ARTomatu – jest piękne.

B. OGRANICZENIA

(Słowa i zwroty zapisane KAPITALIKAMI zdefiniowano w Słowniczku Problemu albo w „Przewodniku”).

1. **Reguły ramowe:** Trenerzy i zawodnicy powinni uważnie przeczytać „Przewodnik Odysei Umysłu 2023-2024”. Spisano w nim aktualizowane co roku zasady, które obowiązują we wszystkich Problemach Długoterminowych – a także załączono blankiety formularzy wymaganych na każdym konkursie. Niniejszego zadania nie da się poprawnie rozwiązać bez lektury 5. rozdziału „Przewodnika”!
2. **Uściślenia Problemu:** W „Przewodniku Odysei Umysłu” objaśniono, w jakich okolicznościach do początkowej treści Problemów Długoterminowych mogą być w trakcie roku szkolnego wydawane dodatkowe uściślenia. Uczestnicy mogą do 15 lutego przez elektroniczny formularz dostępny na stronie www.odyseja.org zgłaszać zapytania o poufne uściślenia drużynowe. Organizatorzy mogą na bieżąco, zależnie od potrzeb, zamieszczać na stronie www.odyseja.org publiczne uściślenia powszechne. Ponieważ te ostatnie są wiążące dla wszystkich, we własnym interesie warto regularnie zaglądać na wspomnianą witrynę internetową przed każdym etapem zawodów.
3. **Limit czasu** na konkursowy występ wynosi 8 minut. Drużyna powinna w nich zmieścić USTAWIANIE REKWIZYTÓW i przedstawienie całego rozwiązania zadania – wraz z elementami Stylu. Na zawodach Sędzia Czasu uruchomi zegar, wypowiedziawszy zwrot „Czas start!” – a zatrzyma albo wtedy, gdy zespół sam zasygnalizuje, że spektakl dobiegł końca, albo po upływie ósmej minuty, przerywając trwającą prezentację słowami „Koniec czasu!”.
4. **Limit kosztów** w przypadku tego zadania wynosi 620 PLN (155 USD). Zsumowana wartość wszystkich materiałów wykorzystanych przez drużynę w rozwiązaniu przedstawianym na ocenę – wliczając Styl – nie może przekroczyć takiej kwoty. Intencję ograniczenia kosztów i dokładne reguły ich podliczania zapisano w „Przewodniku Odysei Umysłu”.
5. Zespół przygotuje i zaprezentuje oryginalny, **komiczny spektakl**, w którym pojawi(ą) się:
  - a. jeden **ARTomat** – czyli zbudowane przez zawodników mechaniczne urządzenie, „potrafiące” rozpoznawać piękno;
  - b. trzy **autorskie dzieła sztuki** – stworzone przez drużynę;
  - c. **dwa odmienne sygnały** – jeden wskazujący, że coś jest „piękne”, a drugi, że coś jest „niepiękne”;
  - d. **przerobienie jednego z dzieł przez ARTomat** – polegające na rozłożeniu tego, co „niepiękne”, na części i poskładaniu ich w coś nowego, co będzie „piękne”;
  - e. **asertywny artysta**, który weźmie w obronę swoje dzieło po tym, jak zostanie uznane za „niepiękne”;
  - f. **efekty dźwiękowe** – wzbogacające przedstawienie;
  - g. pięć elementów składających się na **Styl** rozwiązania – w tym dwa swobodnie wybrane przez samych zawodników.
6. **ARTomat:**
  - a. w przypadku każdego z trzech wymaganych dzieł – jednym z dwóch odmiennych sygnałów wskaże, czy jest ono „piękne”, czy „niepiękne” (TAK JAK ZDEFINIOWANO TO W PRZEDSTAWIENIU).
  - b. najpierw wykona DEMONTAŻ któregoś ze wspomnianych dzieł, a następnie użyje przynajmniej dwóch jego części do stworzenia jednego dzieła zupełnie nowego.
  - c. musi być urządzeniem oryginalnym – zaprojektowanym oraz skonstruowanym przez zawodników. Może zawierać komponenty PRODUKOWANE KOMERCYJNIE.
  - d. może wykorzystywać jedno lub więcej źródeł energii – pod warunkiem, że będzie to zgodne z regułami ramowymi z „Przewodnika Odysei Umysłu”.
  - e. podczas przedstawienia może zostać URUCHOMIONY dowolną liczbą razy. Natomiast to, czy po uruchomieniu ARTomat może, czy nie może korzystać z SIŁY MIĘŚNI LUDZKICH, zależy od tego, do której grupy wiekowej kwalifikuje się drużyna.

Zespoły z I grupy wiekowej mogą bez ograniczeń stosować SIĘ CZŁOWIEKA UŻYTĄ POŚREDNIO. Z kolei ekipy z II, III i IV grupy wiekowej, nie mogą DOTYKAĆ żadnego elementu uruchomionego urządzenia dopóty, dopóki próbuje ono zaliczyć któreś ze swoich zadań.

f. po tym, jak zostanie uruchomiony, nie może być sterowany zdalnie.

7. Autorskie dzieła sztuki:

- a. muszą być stworzone przez drużynę.
- b. muszą obejmować trzy różne wytwory – w tym przynajmniej dwa obiekty materialne, czyli takie, które każdy może zobaczyć i dotknąć. Jedno z namacalnych dzieł będzie tym, które ARTomat zdemontuje i przerobi w coś nowego.

8. Dwa odmienne sygnały:

- a. mogą polegać na czymkolwiek, co sobie wymyśli drużyna – pod warunkiem, że obydwa będą wyraźnie zauważalne dla sędziów oraz publiczności.
- b. muszą wyraźnie różnić się między sobą, przy czym jeden musi oznaczać, że dzieło sztuki jest „piękne”, zaś drugi – że jest „niepiękne”.
- c. muszą być generowane przez ARTomat – a wszystkie ich aspekty i elementy będą uznane za część urządzenia.

9. Przerobienie jednego z dzieł przez ARTomat musi mieć następujący przebieg:

- a. Najpierw urządzenie za pomocą jednego sygnału pokaże, że dane namacalne dzieło sztuki jest „niepiękne”.
- b. Później urządzenie samoczynnie dokona fizycznego demontażu wspomnianego dzieła – rozmontowując je na wiele oddzielnych części. Następnie owe części, niektóre lub wszystkie, zmontuje w całość zupełnie inną niż wcześniej – tworząc własną „sztukę”. W skład nowego obiektu nie może wejść nic, co uprzednio nie było elementem dzieła rozmontowanego.
- c. Potem urządzenie za pomocą drugiego sygnału pokaże, że nowo powstałe dzieło jest „piękne”.
- d. Zawodnikom nie wolno dotykać demontowanego przedmiotu ani jego fragmentów do czasu, aż ARTomat dokończy montaż nowego tworu. Gdy tylko ktoś z drużyny bezpośrednio lub pośrednio dotknie jakiegokolwiek części oryginalnego dzieła, sędziowie uznają proces jego przerabiania za zakończony.
- e. Nowe, przemontowane dzieło może – ale nie musi – być jednym z tych trzech, które urządzenie ma za zadanie „zaopiniować” sygnałem.

10. Asertywny artysta:

- a. musi być pojedynczą POSTACIĄ – odgrywaną w dowolny sposób przez JEDNEGO LUB WIĘCEJ CZŁONKÓW DRUŻYNY w przebraniu.
- b. w spektaklu zostanie ukazany jako ktoś, kto stworzył przynajmniej jedno z wymaganych dzieł sztuki – tak jak zdefiniowano to w przedstawieniu.
- c. weźmie w obronę dzieło sztuki swojego autorstwa – po tym, jak ARTomat zasygnalizuje, że jest ono „niepiękne”.

11. Efekty dźwiękowe:

- a. mogą być czymkolwiek, co sobie wymyśli drużyna – i mogą zostać wytworzone w dowolny sposób – pod warunkiem, że będą dobrze słyszalne dla sędziów i publiczności.
- b. mogą pojawiać się w dowolnych momentach trwania spektaklu i może być ich dowolnie wiele. W trakcie występu mogą zabrzmieć również inne, dodatkowe odgłosy – ale przy ocenie w kategorii D7 jurorzy wezmą pod uwagę wyłącznie dźwięki ujęte w Spisie Wymaganych Objaśnień (por. B12).
- c. nie mogą obejmować ani być powiązane z sygnałami pokazywanymi przez ARTomat.

12. Drużyna powinna przygotować **Spis Wymaganych Objaśnień** i przynieść go na odprawę w Strefie Przedstartowej **w sześciu egzemplarzach**. Jest to dla ekipy okazja, by dostarczyć sędziom zwięzłych i precyzyjnych informacji, które pozwolą im zauważyć i prawidłowo zrozumieć kluczowe aspekty ocenianego rozwiązania. Dokument należy napisać na komputerze i wydrukować albo spisać ręcznie DRUKOWANYMI LITERAMI – na jednej stronie jednej zwykłej kartki w formacie A4. Spis powinien zawierać następujące punkty:
- Drużyna: nazwa Placówki Członkowskiej, Numer Członkostwa, Problem Długoterminowy oraz grupa wiekowa.
  - ARTomat: zwięzłe i zrozumiałe wyjaśnienie, w jaki sposób działa urządzenie i jak jest zasilane.
  - Autorskie dzieła sztuki: jednozdaniowy opis każdego z nich – jak wygląda oraz jak i z czego je stworzono.
  - Dwa odmienne sygnały: jednozdaniowe opisy – jaki sygnał oznacza, że dzieło jest „piękne”, a jaki, że dzieło jest „niepiękne”.
  - Przerobienie jednego z dzieł przez ARTomat: wskazanie, które dzieło ulegnie przeróbce – oraz krótkie objaśnienie, jak urządzenie zdemontuje je na części i przemontuje te części w nowy twór.
  - Asertywny artysta: krótki opis, co to za postać, co go wyróżnia wizualnie i jak będzie bronił swojego dzieła.
  - Efekty dźwiękowe: lista efektów do oceny – w kolejności, w jakiej będą zaprezentowane w spektaklu; każdy opatrzony hasłowym opisem sceny lub chwili, w której zabrzmi.
  - Sygnał na koniec występu: w jaki sposób drużyna zakomunikuje sędziom, że jej spektakl dobiegł końca.

C. MIEJSCE I PRZEBIEG WYSTĘPU

- Scena będzie mierzyła nie mniej niż 3 m x 3 m (tj. 10 x 10 stóp), a jej zewnętrzne granice nie będą zaznaczone. Drużyna musi być w stanie przedstawić rozwiązanie nawet na tak niedużym obszarze – choć jeśli tylko miejsca będzie więcej (a zazwyczaj jest), można wykorzystać całą dostępną przestrzeń. Gdyby scena znajdowała się na podwyższeniu – to w odległości około 75 cm (30 cali) od jego krawędzi wyklejona zostanie taśmą linia ostrzegająca przez upadkiem.
- Na scenie będzie znajdowało się gniazdko elektryczne z możliwością podłączenia trzech wtyczek. Uczestnicy powinni w razie konieczności zaopatrzyć się we własne rozgałęźniki, przedłużacze, przejściówki i/lub konwertery mocy.
- Zespół musi zgłosić się na odprawę w Strefie Przedstartowej – nie wcześniej niż 30 i nie później niż 15 minut przed godziną rozpoczęcia prezentacji wskazaną w harmonogramie. Trzeba przynieść ze sobą komplet wymaganych formularzy i wszystko, co będzie potrzebne podczas przedstawienia.
- Drużyna odpowiada za to, żeby zdążyć przedstawić całe rozwiązanie w przeciągu 8 minut – i za to, żeby zasygnalizować sędziom koniec spektaklu. Jeżeli tak się nie stanie – po upływie regulaminowego limitu Sędzia Czasu przerwie występ słowami „Koniec czasu!”. Po przedstawieniu jurorzy podejść do zawodników, żeby krótko porozmawiać z nimi o zaprezentowanym rozwiązaniu.
- Zespół ma obowiązek pozostawić dla następnej drużyny scenę nieuszkodzoną, czystą i suchą. Jeśli w trakcie spektaklu uczestnicy rozsypią lub rozleją coś na podłogę, to po jego zakończeniu powinni błyskawicznie uprzątnąć bałagan. Mogą im w tym pomóc trenerzy, rodzice bądź kibice. Trzeba posiadać własne środki czystości i oprządkowanie – zmiotkę, szufelkę, ścierkę, detergent, ręczniki papierowe itp. Jeśli drużyna po sobie nie posprząta albo jeśli sprzątanie zajmie jej nieproporcjonalnie dużo czasu – sędziowie wymierzą karę za Niesportowe Zachowanie.

D. PUNKTACJA

1. Ogólna pomysłowość fabuły i EFEKTOWNOŚĆ CAŁEGO PRZEDSTAWIENIA ..... 1 do 20 punktów
2. Ogólna jakość całego występu (słyszalność, ruch, prezencja sceniczna) ..... 1 do 15 punktów
3. ARTomat: ..... 2 do 35 punktów
  - a. OGÓLNA POMYSŁOWOŚĆ TECHNICZNA tego, jak nadaje sygnały i przerabia jedno z dzieł ..... 1 do 25 punktów
  - b. na ile ambitny projekt urządzenia dowodzi, że zespół świadomie podjął ryzyko twórcze ... 1 do 10 punktów
4. Wskazywanie przez ARTomat, czy poszczególne dzieła sztuki są „piękne”, czy „niepiękne”: ..... 1 do 15 punktów
  - a. w przypadku każdego z 3 wymaganych dzieł ARTomat zadziałał poprawnie (ocena łączna) ... 0 albo 5 punktów
  - b. skuteczność w spektaklu (efektowność sygnałów, związek z fabułą, wpływ na rozwój akcji) .. 1 do 10 punktów
5. Przerobienie jednego z dzieł przez ARTomat: ..... 1 do 25 punktów
  - a. najpierw urządzenie wykonało demontaż któregoś z trzech wymaganych dzieł sztuki ... 0 albo 5 punktów
  - b. następnie urządzenie zmontowało dwie lub więcej części owego dzieła w nowy twór .... 0 albo 10 punktów
  - c. jak bardzo dzieło zdemontowane i twór na nowo zmontowany różni się WYGLĄDEM ..... 1 do 10 punktów
6. Asertywny artysta: ..... 2 do 25 punktów
  - a. oryginalność i efektowność wyglądu (koncept, rozmach, artyzm, dopracowanie detali) ... 1 do 10 punktów
  - b. skuteczność postaci (ekspresja, wyrazistość, znaczenie dla fabuły i rozwoju akcji) ..... 1 do 10 punktów
  - c. w spektaklu jakoś wziął w obronę swoje dzieło, uznane przez ARTomat za „niepiękne” ... 0 albo 5 punktów
7. Efekty dźwiękowe – wskazane przez drużynę w Spisie Wymaganych Objaśnień (oceniane łącznie): .... 2 do 25 punktów
  - a. wybrzmiały w przedstawieniu zgodnie z wymogami i nie były wydawane przez ARTomat ... 0 albo 5 punktów
  - b. pomysłowość i stopień złożoności metod(y) ich generowania ..... 1 do 10 punktów
  - c. skuteczność w spektaklu (efekt zaskoczenia/komiczny/dramatyczny, synchronizacja z akcją) .. 1 do 10 punktów
8. Dzieło sztuki, które zostało zdemontowane przez ARTomat: ..... 2 do 20 punktów
  - a. twórcze wykorzystanie materiałów do jego stworzenia ..... 1 do 10 punktów
  - b. oryginalność konceptu, efektowność i artyzm ..... 1 do 10 punktów
9. Oryginalność konceptów, efektowność i artyzm dzieł, których nie demontowano (ocena łączna) .... 1 do 10 punktów
10. Humor w całym przedstawieniu i ogólny efekt komiczny spektaklu ..... 1 do 10 punktów

---

Maksimum punktów, jakie można zdobyć za rozwiązanie Problemu Długoterminowego: 200

E. PUNKTY KARNE

(Odejmowane od uzyskanej sumy punktów „przeliczonych”.)

1. Naruszenie Sedna Zadania (każde przewinienie) ..... -1 do -30 punktów
2. Niesportowe Zachowanie (każde przewinienie) ..... -1 do -30 punktów
3. Pomoc z Zewnątrz (każde przewinienie) ..... -1 do -30 punktów
4. Nieprawidłowość Znaku Drużynowego (jest niezgodny z jednym lub wieloma wymogami) ..... -2 punkty
5. Brak Znaku Drużynowego (w ogóle nie umieszczono go na scenie podczas występu) ..... -5 punktów
6. Przekroczenie limitu kosztów ..... -1 do -30 punktów

UWAGA: Jeżeli drużyna w ogóle nie przygotuje i nie będzie w stanie przedstawić sędziom czegoś, co powinno podlegać ocenie w sekcji „D. Punktacja” – nie zostanie ukarana, ale w każdej adekwatnej kategorii otrzyma 0 punktów.

F. STYL

(Rozwinięcie rozwiązania zadania; na konkurs trzeba wziąć 4 wypełnione kopie Formularza Stylu.)

1. Wykorzystanie w przedstawieniu MATERIAŁU JEDNEGO RODZAJU na wiele różnych sposobów ..... 1 do 10 punktów
2. Kreatywność wyglądu Znaku Drużynowego (koncept, rozmach, estetyka, dopracowanie detali) ... 1 do 10 punktów
3. (wolny wybór drużyny) ..... 1 do 10 punktów
4. (wolny wybór drużyny) ..... 1 do 10 punktów
5. Całościowy wpływ czterech powyższych elementów Stylu na rozwiązanie ..... 1 do 10 punktów

---

Maksimum punktów, jakie można zdobyć za Styl: 50

G. CO ZAPEWNIĄ ORGANIZATORZY

1. Zespół sędziów oraz materiały niezbędne im do oceny rozwiązań niniejszego zadania.
2. Scenę o wymiarach przynajmniej 3 m x 3 m (albo większą, jeśli tylko będzie to możliwe).
3. Gniazdko elektryczne z możliwością podłączenia trzech wtyczek.

UWAGA: Z pytaniami natury „technicznej” – np. o wymiary sceny, rodzaj podłogi, wysokość sufitu itp. – można zwrócić się do organizatorów konkretnego konkursu. Tego rodzaju informacje nie są udzielane w trybie uściśleń drużynowych.

H. CO POWINNA DOSTARCZYĆ DRUŻYNA

1. Cztery egzemplarze wypełnionego Formularza Stylu, po jednym egzemplarzu wypełnionego Formularza Kosztów Rozwiązania i Formularza Pomocy z Zewnątrz – oraz wydruk wszystkich otrzymanych uściśleń drużynowych.
2. Sześć egzemplarzy Spisu Wymaganych Objaśnień (por. B12). Brak dokumentu nie podlega karze, ale może skutkować tym, że sędziowie nie zauważą albo nie rozumieją – i przez to nie docenią – jakiegoś elementu rozwiązania zadania.
3. Wszelkie niezbędne rozgałęźniki, przedłużacze, przejściówki i/lub konwertery mocy.
4. W miarę potrzeby – środki i oprzyrządowanie niezbędne do posprzątania sceny po zakończonym występie.

I. SŁOWNICZEK PROBLEMU

(Hasła, których brak poniżej, zdefiniowano w 6. rozdziale „Przewodnika Odysei Umysłu”).

demontaż — rozcłonkowanie lub rozwalenie obiektu stanowiącego jedną całość na dwie lub więcej oddzielnych części.

materiał jednego rodzaju — wiele sztuk identycznego produktu (o jednakowym rozmiarze, kształcie, kolorze oraz składzie), wytwarzanego i sprzedawanego na masową skalę – np. dużo czerwonych gumek-recepturek tej samej wielkości, grubości i średnicy.

uruchomiony — ARTomat powinien zostać włączony, odpalony lub wystartowany przez drużynę tak, żeby następnie zadziałać samoczynnie celem wykonania każdego z wymaganych zadań (tj. trzykrotnego zasygnalizowania, czy dane dzieło jest „piękne”, czy „niepiękne”, a także zdemontowania jednego z nich na części, po czym złożenia z tych fragmentów jakiegoś nowego tworu).